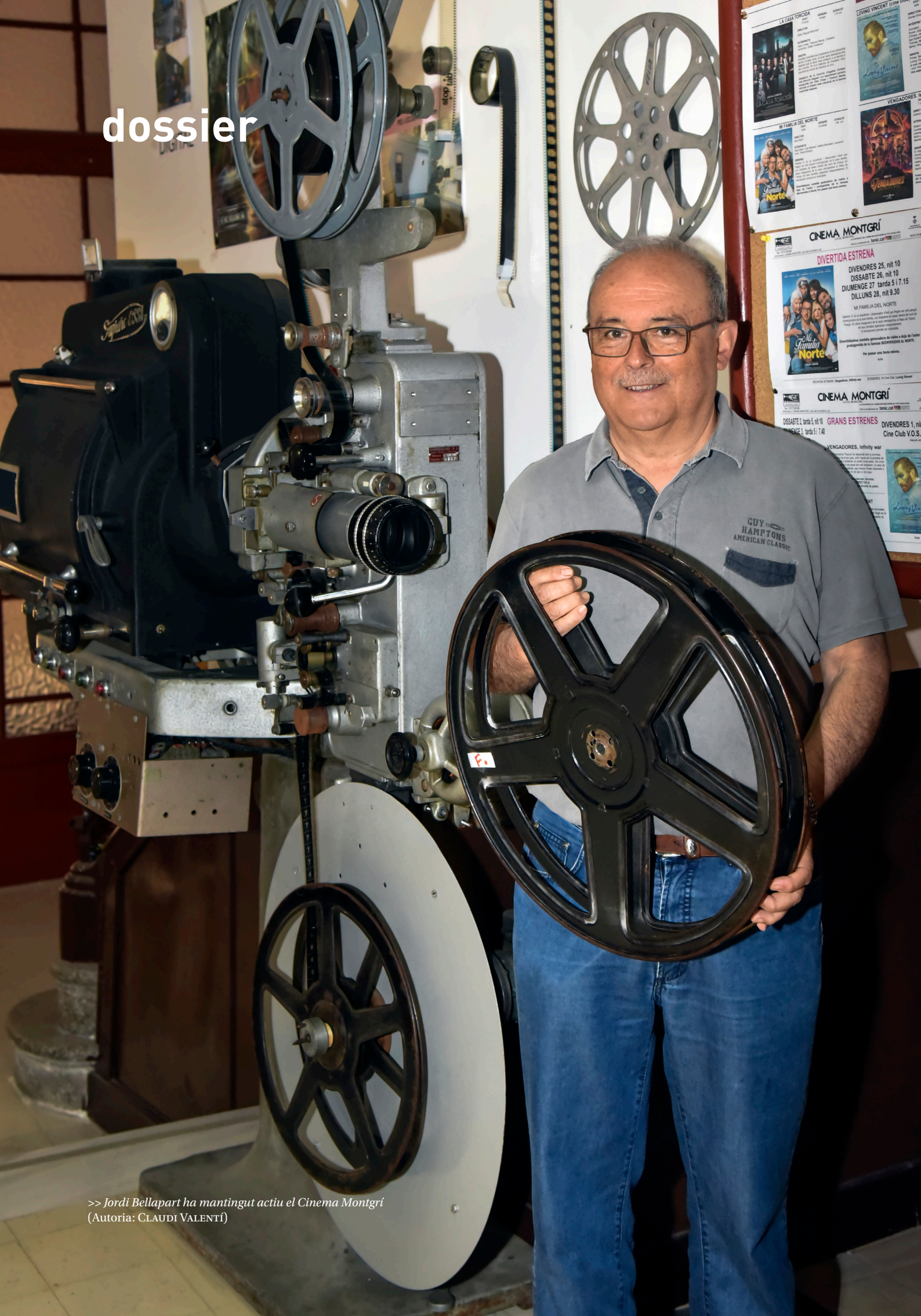

dossier

>> Jordi Bellapart ha mantingut actiu el Cinema Montgrí
(Autoria: CLAUDI VALENTI)

Les sales de cinema a les comarques gironines

Text > JOSEP MIR, coordinador

El propòsit d'aquest dossier és oferir una panoràmica sobre l'estat actual de l'exhibició de cinema a les comarques gironines. Ningú no posa en dubte que les sales de projecció encara són un sector fonamental de la indústria cinematogràfica, tot i que els canvis en la tecnologia i en els costums dels espectadors com a consumidors han estat vistos sovint com una amenaça per a la seva supervivència. Malgrat l'aparició de nous formats de consum de pel·lícules en l'àmbit domèstic, cada vegada més sofisticats, amb més qualitat d'imatge i de so i més econòmics, i sense necessitat d'apellar al romanticisme ensucrat dels defensors del concepte *Cinema Paradiso*, l'experiència ideal encara és veure el cinema, entès com a producte cultural, comercial, d'oci o les tres coses a la vegada, en una bona sala d'exhibició, amb una gran pantalla i un sistema de so adequat.

La popularització dels sistemes de *home cinema*, que des de fa uns anys ja proporcionen en l'àmbit domèstic formats de so i imatge que fins fa poc semblaven reservats al camp professional, i la proliferació a les grans ciutats del model multicinema, que converteix les sales de cinema en un element més dels grans centres comercials i d'oci, han donat com a resultat un panorama radicalment diferent al de trenta anys enrere. Si en lloc de nombre de sales parlem de nombre de pantalles, la xifra d'avui no seria gaire diferent de la de fa tres dècades, però el nombre de municipis que disposen de sala d'exhibició de cinema s'ha reduït de manera dràstica.

En aquestes pàgines tractarem sobre què ha significat la irrupció de les multisales, un sector que els últims anys ha diversificat la seva oferta i també ha proposat projeccions de teatre, òpera i grans concerts, i sobre com ha canviat la manera de consumir cinema. I també parlarem d'altres models i experiències en el camp de l'exhibició que, o bé continuen defensant el seu lloc a la història, com els cineclubs i les projeccions de pel·lícules a l'aire lliure, o bé han dissenyat altres fórmules imaginatives per assegurar la supervivència del cinema com a fet cultural i no només com a producte de consum comercial.

Algunes sales han pogut continuar o reprendre la seva activitat sota el paraigua d'ajuntaments que han entès que calia preservar els cinemes com un element més del patrimoni i de l'oferta cultural del municipi. En alguns llocs, aquesta mena d'actuacions han servit per evitar-ne la desaparició, com és el cas del Casino de Begur, i en d'altres han donat continuïtat a l'exhibició d'un cinema d'autor i en versió original que no podria sobreviure només amb criteris de negoci, com passa amb el Cinema Truffaut de Girona, propietat de l'Ajuntament i gestionat per una associació sense afany de lucre: el Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona. Aquests dos casos concrets i d'altres en què les sales han passat a mans de les regidories de Cultura de les administracions locals han servit també per garantir l'existència, a les agendes culturals, de tota mena d'activitats que tenen el cinema com a eix central i que el situen en una relació estreta amb les iniciatives d'altres agents socials i culturals.